

En introduktion till avtalet om ekonomiskt partnerskap mellan EU och Japan

Livsmedelssäkerhet och djur- och växthälsa

Hur skyddar avtalet standarderna för livsmedelssäkerhet i EU?

Liksom EU har Japan några av världens strängaste livsmedelssäkerhetsstandarder. Till exempel tillåter Japan inte användningen av tillväxthormoner i sin produktion av nötkött, och föreskrifterna om genetiskt modifierade organismer är av stor vikt för de japanska konsumenterna.

I likhet med EU:s övriga handelsavtal kommer inte heller handelsavtalet mellan EU och Japan att på något sätt påverka EU:s skyddsnivåer för livsmedelssäkerhet eller djurs och växters hälsa.

Alla produkter som importeras från Japan måste nämligen följa EU:s normer. Detta omfattar även EU:s förbud mot hormonbehandlat nötkött och reglerna om användning av antibiotika.

Dessutom måste all import av animaliska produkter till EU från Japan fortfarande

åtföljas av ett veterinärintyg, på samma sätt som i dag.

Endast en behörig myndighet i Japan, som kommissionen formellt har erkänt såsom varande i stånd att intyga efterlevnad av EU:s importkrav, kan utfärda ett sådant intyg.

Avtalet är också helt i linje med gällande bestämmelser om livsmedelssäkerhet och annan lagstiftning där försiktighetsprincipen fastslås.

Den principen innebär att EU får vidta förebyggande åtgärder vid eventuella risker för människor eller miljön, även om bevisningen är oklar.

Avtalet hänvisar till sanitära och fyto sanitära åtgärder. Vad är det och varför är de viktiga?

Sådana åtgärder (t.ex. lagstiftning, föreskrifter, standarder) syftar till att garantera livsmedelssäkerheten och djur- och växthälsan.

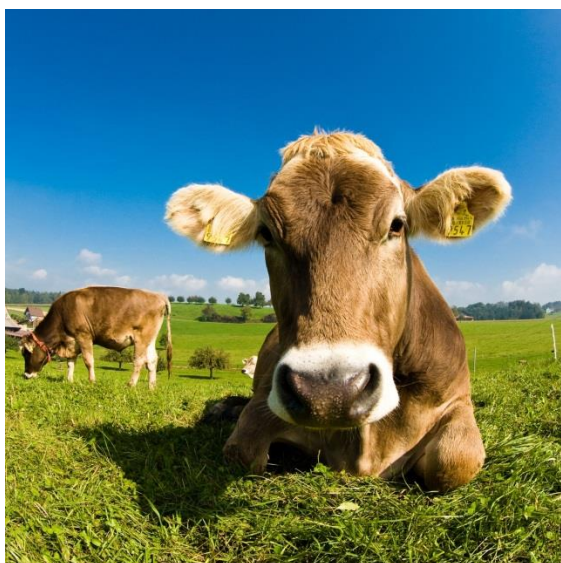
De säkerställer att livsmedel som släppts ut på marknaden, även importer från länder utanför EU, inte är farliga för konsumenterna.

Vad gör avtalet i fråga om sanitära och fytosanitära åtgärder?

Kapitlet om sanitära och fytosanitära åtgärder syftar till att hjälpa endera partens exportörer att få tillgång till den andra partens marknad, genom att förplikta båda parter att

- Förbättra öppenheten och insynen i fråga om deras respektive sanitära och fytosanitära bestämmelser,
- utbyta information om lagar och andra författningar som rör sanitära och fytosanitära åtgärder och som påverkar handeln.

I kapitlet kommer de båda parterna överens om att

- bekräfta sina rättigheter och skyldigheter enligt Världshandelsorganisationens (WTO) avtal om tillämpningen av sanitära och fytosanitära åtgärder,

- erkänna varandras system i överensstämmelse med internationella normer för kontroll av djursjukdomar och fastställande av hälsotillståndet hos djur och växter,
- erkänna regionalisering som en grund för att avgöra om det är möjligt att tillåta import från sjukdomsfria områden. Regionalisering är ett verktyg som används för att bekämpa sjukdomar och/eller upprätthålla en säker handel genom att begränsa handeln från områden som är drabbade av sjukdom, samtidigt som man undviker störningar i handeln med varor från sjukdomsfria områden.

Dessa åtaganden gynnar EU:s livsmedellexportörer genom att säkerställa att inga omotiverade sanitära och fytosanitära handelshinder hindrar deras produkter från att ta sig in på den japanska marknaden.

Kapitlet innehåller även mekanismer för att rationalisera förfarandena för att godkänna import av livsmedel från EU till Japan. Detta borde förkorta den tid det tar för Japan att utfärda sådana godkännanden.

Japan och EU har dessutom kommit överens om att inrätta en gemensam kommitté samt andra kommunikationskanaler, för att kunna hantera sanitära och fytosanitära frågor utan dröjsmål.